

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 2 ΜΑΡΤΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Εγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Ἀνηγγείλαμεν εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν, ὅτι ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Καραϊσκάκης ἔφθασεν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ ἔφθασεν, ἀφ' οὗ πρότερον ἐπίασε καὶ ἐνεδυνάμωσεν ἅλας τὰς ἀναγκαίας Δέσεις εἰς τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Ἑλλάδα. Ὑπεσχέθημεν καὶ ὅτι Δέλομεν ἀναγγεῖλαι ἐπομένως καὶ ποίας Δέσεις ἐπίασαν, καὶ φυλάττουσιν οἱ ἡμέτεροι· ἀλλ' ἐκδίδομεν αὐτὴν τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ, ὑπεγεγραμμένην καὶ παρὰ πολλῶν τῶν ἀνδρείων συναγωνιστῶν του.

Πρὸς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος!

Ἐλάδομεν τὴν ὑπ' Ἀριθ. 5676 διαταγὴν, τὴν ἀπὸ 14 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς σημειωμένην, καὶ τὰ ἐνδιαφαιδανόμενα ἐκαταλάβαμεν καλῶς, καὶ σπεύδομεν νὰ πράξωμεν ὡς διαταττόμεθα. Ἐν τούτῳ κρίνομεν χρέος ἡμῶν νὰ παραστήσωμεν εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν καὶ τὰς ποίας ἐπίασαμεν Δέσεις, εἰς ἀπάντησιν καὶ ἀντίκρουσιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τινὰς στρατηγοὺς ἀφήκαμεν εἰς ἑκάστην Δέσιν. Ἐπίασαμεν τὸ Λεσίνι, καὶ ἀφήκαμεν εἰς αὐτὸ, καθὼς καὶ εἰς τὸ Ξηρόμερον, τὸν στρατηγὸν Δῆμον Τσέλιον, Γιαννάκη Ράγκον, Φώτην Κουσουρήν, Σπύρον Καρπούζην, Γ. Ζέρβαν, καὶ διαφόρους ἄλλους ὀπλαρχηγούς, καὶ μέρος τοῦ ἐδικοῦ μου σώματος. Κατὰ τὸ Μεσολόγι ἀφήκαμεν τὸν στρατηγὸν Δημήτριον Μακρῆν, καὶ Χρήστον Μακρῆν, καὶ διαφόρους ἄλλους ὀπλαρχηγούς μεθ' ἱκανῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Κατὰ τῆς Ναυπάκτου ἐδιωρίσθησαν ὁ στρατηγὸς Γιώτης Δαγκλῆς, Γ. Μαλάμος, Τούλιας Πανομάρας, καὶ Μακρυγιάννης, καὶ εἰς προφύλαξιν τῶν ἐπαρχιῶν τῶν Κραβάρων καὶ τοῦ Λιδωρικίου ὁ Σαφάκας, καὶ τοῦ Μαλανδρινίου ὁ Τριαντάφυλλος Ἀπόκωφίτης, οἱ ὅποιοι Δέλουν συντρέχει ἐν ταύτῳ καὶ εἰς βοήθειαν τοῦ στρατηγοῦ Μακρῆ, καὶ εἰς ὅποιον ἄλλο μέρος Δέλουν ἰδεῖ κίνδυνον. Εἰς τὰ Σάλανα ἐδιωρίσθησαν ὁ στρατηγὸς Νάκος Πανοριάς, Γ. Δουδοιγιώτης, καὶ Κομνᾶς Τράκας. Ἐνεδυναμώσαμεν καὶ τὴν Δέσιν τοῦ Διστόμου, καὶ ἀφήκαμεν εἰς αὐτὴν τοὺς στρατηγούς Ἀθανάσιον Κουτζονίκαν, Χρήστον Βάρφην, ἐκ

τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Σπύρου Μίλιου τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ Στέφον Νισιτζιώτην, Ἀναστάσιον Ῥωκᾶν, Ν. Μπουρμπουτζιώτην, Γ. Σέρβαν ἐκ τοῦ σώματος τοῦ στρατηγοῦ Χριστοδοῦλου Χ. Πέτρου, ὅλον σχεδὸν τὸ σῶμα τοῦ Ῥούκη, τὸ σῶμα τοῦ Νικολάκη Κοντογιάννη, τὸ τοῦ Γιάννη Δούλου, καὶ ὅλον σχεδὸν τὰ ἐδικὸν μου σῶμα, τὸ σῶμα τῶν Χορμοβιτῶν, καὶ μέρος τοῦ σώματος τοῦ Καλύδα. Εἰς τὸ μιναστήριον τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐδιωρίσθησαν ἑκατὸν στρατιῶται, ἀρχηγὸν ἔχοντες τὸν Λίτσον εἰς τὸν ὅσιον Λουκᾶν, μέρος τοῦ ἐδικοῦ μου σώματος εἰς Δομῶν, ὁ Βασίλης Κόλιας, καὶ εἰς Τάλαντι ἐστείλαμεν τὸν στρατηγὸν Σπύρον Ξίδην, ὁμοῦ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Φαρμάκη Κραβαρίτη.

Ἀφ' οὗ ταῦτα διεθίσαμεν εἰς ἀσφάλειαν τῶν τόπων καὶ εἰς εὐτυχεστέραν πρόοδον τῶν Ἑλληνικῶν ὀπλων, ἐκκινούμεν αὐτοὺς δευτέραν μετὰ τῶν λοιπῶν συναδελφῶν καὶ συναγωνιστῶν στρατηγῶν, καὶ καταφθάνομεν τάχιστα εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Ἀττικῆς πρὸς βοήθειαν τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ ἀγίου Θεοῦ, ἥτις πάντοτε ἐφάνη ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, νὰ κατατροπώσωμεν καὶ τὸν Κιουταχῆν, καὶ νὰ τοῦ στερήσωμεν τὴν ὁποίαν ἀδίκως ἀπέκτησε δοξάν. Οἱ ἐν ἀκροπόλει ἀδελφοὶ Δέλουν πληροφορηθῆ, ὅτι δὲν ἀδιαφορήσαμεν εἰς τὴν ἐλευθέρωσιν των· ἄλλ' ἐπαρτε προτέρων νὰ πράξωμεν ὅσα ἐπράξαμεν, διὰ νὰ εὐκολύνωμεν τὴν διάλυσιν τοῦ ὑπὸ τὸν Κιουταχῆν στρατεύματος.

Μένομεν μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας

Ἐκ Διστόμου, 20 Φεβρουαρίου 1827.

Οἱ πατριῶται

Καραϊσκάκης.

Χατζῆ Μιχάλης.

Κώπτας Χορμόδας.

Χ. χατζῆ Πέτρου.

Γιαννούσης Πανομάρας.

Σπύρος Μίλιος.

Νικολὸς Καραμέτσης.

Νικολάκης Κοντογιάννης.

Ἰ. Ῥούκης.

Πιστιόλης Σαφάκας.

Γεωργάκης Κολοβελώνης.

Κωνσταντῆς Καλύδας.

Μῆτρος Σκυλοδήμος.

Βασίλειος Μποῦσγος.

Μῆτρος Τριανταφύλλου.

Ἰ. Μελάς.

Ἀναστάσης Χορμόδας.

Γιάννης Δούλος.

Πέτρος Φαρμάκης.

Ἀντώνης Γεωργαντᾶς.

Δοῦκας Στιλιδιώτης.

Δημήτριος Μπουρμπιλή.

Τὰ ὅσα ἐκηρύξαμεν πρότερον, καὶ ἡ ἀνωτέρω ἀνα-
φορά τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ φανεροῦνσιν ἀναντιρρήτως
καὶ τὴν λαμπρὰν μεταβολὴν τῆς τύχης τῆς στερεᾶς
Ἑλλάδος. Ὁ ἐχθρὸς περιορίζεται τὴν σήμερον κυρίως
ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν· ἀλλ' ἐ-
πει, οἵτινες ἠφάνισαν καὶ διεσκόρπισαν ὁλόκληρα καὶ
ἀννατὰ σιγατεύματα, καὶ ἐστάθησαν ἱκανοὶ νὰ ἐλευ-
θερώσωσι, θεῶθεν βοηθούμενοι, τόσας ἐπασχίας ἐκ τῶν
χειρῶν τῶν ἀπίστων, δέλουσι σταβὴ ἱκανοὶ ν' ἀποδιώ-
κωσι καὶ τὸν Κιουταχὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς, καὶ ἐλ-
πίζομεν εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ν' ἀ-
ντιθῶμεν τάχιστα νὰ γενῶμεν καὶ τῆς χαροποιεστά-
της ταύτης ἀγγελίας κήρυκες.

Ἡ στερεὰ Ἑλλὰς ἐπολέμησεν ἀνδρείως ἐξ ἀρχῆς
τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς ἀγῶνος, καὶ ἔστητε πολλὰ καὶ λαμ-
πρὰ τρόπαια κατὰ τῶν ἐχθρῶν· ἀλλ' οἱ ἐφετεῖνοὶ ἀ-
γῶνες τῆς δέλουσι εἶσθαι διὰ πολλοὺς λόγους οἱ λαμ-
πρότεροι καὶ ἐνδοξότεροι. Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς ἀ-
γωνισθέντας, καὶ ἀγωνιζομένους, ἀρχηγούς καὶ στρα-
τιώτας!

Κατ' αὐτὰς ἀπῆλυσεν ἡ Ἑλλὰς τὸν γνωστὸν καὶ
περισφιλέστατον εἰς αὐτὴν στρατηγὸν ἱππέα Ρικάρδον
Τζόρτζην (Sir Richard Church). Ἱκανοὺς χρόνους πρὶν
τῆς ἐνάγκης τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, φλεγόμενος ἀπὸ
τῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀγάπης, ἠγωνίσθη καὶ ἐθυ-
σίασεν εἰς τὸν σχηματισμὸν καὶ ἀσπασμὸν τοῦ ἐλα-
φροῦ Ἑλληνικοῦ πεζικοῦ συντάγματος εἰς Ζάκυνθον,
τὸ ὅποιον ἐσυστάθη ἀφ' ἧς ὥρας οἱ Ἀγγλοὶ ἐγένοντο
κύριοι αὐτῆς τῆς νήσου. Πολλοὶ σημαντικοὶ ὁπλαρχη-
γοὶ τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος ἐγυμνάσθησαν, ὑπῆρέτη-
σαν καὶ ἠγωνίσθησαν ὑπὸ αὐτόν· καὶ ἀξιωματικοὶ καὶ
στρατιῶται ἠγάπων αὐτὸν ἕκτοτε μέχρι λατρείας. Αὐτὰ
τὰ αἰσθήματα τῶν ἡμετέρων πολεμικῶν οὔτε ἡ διάλυ-
σις αὐτοῦ τοῦ συντάγματος, οὔτε ἡ πολυχρόνιος ἀπου-
σία τοῦ στρατηγοῦ Τζόρτζη δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἐλαττώ-
σωσιν οὐδ' εἰς τὸ παραμικρόν. Μνήμονες οἱ ἡμέτεροι
πολεμικοὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἰδιαιτέρας ἀγάπης καὶ τῆς
πρὸς τὰ ἀληθινὰ συμφέροντα τῆς δυστυχοῦς ἡμῶν πα-
τρίδος ὀλικῆς ἀφοσιώσεώς του, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην,
καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑποδεξάμενοι τὸν ἄνδρα, ἐώρ-
τασαν τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξίν του. Ἡ Διοίκησις
τὸν ἐδέχθη ἐχθρὸς μετὰ πάσης τῆς προσηκούσης τιμῆς,
καὶ ἀγαλλιᾶσθαι. Ἡ στρατηγικὴ τοῦ ἀνδρὸς τούτου
ἐμπειρία, ὁ διακαὴς ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ εὐδαιμονίας
τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ζῆλος του, ἡ μεγάλη καὶ γε-
νικὴ ὑπόληψις, τὴν ὁποίαν ἔχει μεταξὺ τοῦ στρατιω-
τικοῦ τῆς Ἑλλάδος, μᾶς ἐγλυῶνται ἐκ προοιμίων τὰ
μεγάλα καλὰ, τῶν ὁποίων ὁ ἀνὴρ οὗτος δέλει γενῆ πρό-
ξενος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν λάβῃ μέρος εἰς τὸν ἱερὸν
αὐτῆς ἀγῶνα.

Ἀπόσπασμα γράμματος τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τῆς
Κρήτης ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1827 ἐκ Γραμμώσης.

Σὰς διδομεν καὶ τὰς χαροποιὰς ταύτας εἰδήσεις ὅτι,
μετὰ τὰ Θεοφάνεια, οἱ ἡμέτεροι ἔκμαν παντοῦ πολλὰς

ἐνοχλήσεις καὶ νίκας κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Οἱ περὶ τὸ
Πρέσβιον κινηθέντες εἰς διάφορα μέρη τοῦ Ἀποκερῶντος
ἐφόρευσαν ἱκανοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἔκαμαν ἀρκετὰ λάφυρα
ἐκτὸς ἐκείνων τῶν φανευθέντων ἐχθρῶν. Συγχρόνως εἰ
περὶ τὸν γενναίουφυχον Ἰάκωβον Κουμάκην διασπαζέντες
εἰς τὸ Σέληνον ἐφόρευσαν καὶ αὐτοὶ εἰς διαφόρους ἐν-
δρας ἀρκετοὺς, ἐξ ὧν εἰς μίαν οἰκίαν μόνον κατέκαυ-
σαν ἑνδεκα. Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν οἱ περὶ τὸν ἀκού-
ραστον Ἰωάννην Χάλην καὶ Παναγιώτην Ζερζὸν ἐφό-
ρευταν εἰς ἓνα πύργον 17, πιάσαντες ζῶντα καὶ τοῦ
ἀγῶν αὐτοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπῆραν καὶ ἀρκετὰς πο-
σότητας χρημάτων, φέροντες τὸν ἐνταῦθα. Οἱ δὲ περὶ
τὸν Καπ. Γ. Πίπον, Ἰωάννην Χουδάλην καὶ Σταυρὸν
Ἀνδρακὸν προχωροῦντες ἕως εἰς τὰ γυρίσματα ἐφόρευσαν
κ' ἐγύμνωσαν 15 Ἀλβανούς· ὁρμήσαντες ἔπειτα, ἐπά-
τησαν καὶ τὸ περίφημον ὑποστατικὸν τοῦ χ. Χουσεῖν
ἀγαθακιοῦ ὑπὸ τὰ τεῖχη σχεδὸν τῆς Κυδωνίας, ὅπου
ἐφόρευσαν καὶ ἠχμαλώτευσαν ὑπὲρ τοὺς 19, ἀρπάσαν-
τες καὶ λάφυρα πάμπολλα καὶ πολύτιμα· κατ' ἀτυ-
χίαν ὁμῶς ἔπεσεν ἐκεῖ καὶ εἰς ἐκ τῶν ἡμετέρων, ὁ
τολμηρότερος τῶν Κεφαλινῶν, ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος, ὅστις
ἀφ' οὗ πρὸ τινων μηνῶν ἐφόρευεν εἰς τὴν οἰκίαν του
εἰς μίαν στιγμὴν τρεῖς Τούρκους διὰ τῆς ἀξίνης, καὶ
ἐνοπλισθεὶς ἀπέδρα, καὶ ἀποδράς ἐφόρευεν ἄλλους τρεῖς
εἰς τὸν Ἀλμυρὸν, καὶ ἄλλους ἄλλου! Τοιαῦτα καὶ περισ-
σότερα γίνονται καθ' ἡμέραν καὶ εἰς τὰς περὶ τὴν Ρε-
θύμνην ἐπαρχίαν ἀπὸ τὸν ἀνδρείον ἀρχηγὸν Γ. Τζου-
δερόν, καθὼς καὶ εἰς τὰς περὶ τὸ Ἡράκλειον ἀπὸ ἄλλων.

Σήμερον μαθήθημεν μὲ ἀκρίβειαν ὅτι οἱ ἐν εἰρκτῇ
Σφακιανοὶ τὸν ἀριθμὸν δέκα ἐδραπέτευσαν προχθές τὴν
νύκτα ἀπὸ τὰ τεῖχη τοῦ φρουρίου· ἀλλὰ μόλις τρεῖς
διέφυγον μετ' ἐνὸς Λακιώτου (ὅστις ἦλθεν ἐδῶ καὶ μᾶς
τὰ λέγει)· ἀπὸ δὲ τοὺς ἄλλους ὁ Καυκαλόπατας ἐσκο-
τώθη πηδῶν· τῶν δὲ δύο Ρούσσων καὶ τοῦ Πολογεωργά-
κη οἱ πόδες ἐθλάσθησαν, καὶ τὴν ἐπιτύριον εὐρόντες τοὺς
οἱ Τούρκοι τοὺς ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια, καὶ ὁ Μόν-
σταφᾶς ἐδιώρισεν ἰατρὸν νὰ τοὺς ἰατρεύσῃ, καθὼς μᾶς
πληροφόροῦσι καὶ τοῦτο Θεορисиανοί.

Οἱ ἴδιοι, καθὼς καὶ ἄλλοι, μᾶς βεβαιῶσιν ὅτι συγ-
γενεῖς τῷ Πολογεωργάκη, πονεμένοι διὰ τὴν προδο-
σίαν του, ἐσκοτώσαν εἰς τ' Ἀσκήφου τὸν προδότην του,
καὶ προδότην τῆς Κρήτης Μαστροσιφάκην Ἀγιορουμέ-
λιώτην. Ὁ δὲ γενναῖος καὶ τολμηρότατος καπ. Ἀστρι-
νὸς Χατζιδάκης, παρὶ τοῦ ὁποίου ἤδη τελειώτερον
ἐπληροφόρηθημεν, συντροφευμένος ἀπὸ 80 ἐκλεκτοῦς
στρατιώτας, ἀφ' οὗ κατεπολέμησε καὶ κατενίκησεν εἰς
Μηλοπόταμον τὸν σεσωματωμένον ἐκεῖσε Δερζὶς ὀγλοῦ,
ἐπροχώρησε καίων, κατασφάζων καὶ λεηλατῶν ἕως εἰς
τὴν ἐπαρχίαν του Γορτίνην, ὅπου διέσπειρε μεγάλην
φρίκην, συνάξας ἐν ἀρκετώτατον σῶμα. Μετὰ τοῦτο
ὁρμήσας εἰς τὸ χωρίον Πανασὸν, ὅπου ἔμαθεν ὅτι ἐν-
ρίσκοντο τεσσαράκοντα περίπου Τούρκοι, ἐπολέμησε με-
γάλην γενναίωτην καὶ ἐφόρευεν 23. Ἐἵτα ὁρμήσας
ὁ ὁρμητικώτατος ἥρως ἐξήλθης εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέ-
σῃθησαν οἱ λοιποὶ ἐχθροὶ οἰκίαν, ἐφαινόθη ὁ γενναῖος

καὶ ἦν στιγμὴν ἔσφαζε τρεῖς, ἀφῆσας πένθος εἰς τὴν λαμπρὰν ἐκείνην ἐπαρχίαν του διὰ τὴν στέγησίν του, καὶ ἐνενικῶς εἰς ὅλην τὴν Κρήτην ἀπαρηγόρητον λύπην.
 ὦνία σου καὶ ἀθάνατος ἡ μνήμη αξιομνημόνευτε Ἀσπρινέ!

διχόνοια καὶ διακρίσεις δὲν ἦσαν ποτὲ ὠφέλιμοι εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τ' ἀποτελέσματα αὐτῶν ἦσαν πάντε ὀλέθρια. Ἡ δὲ ἐπικρατοῦσα διχόνοια καὶ διακρίσεις τῶν πληρεξουσίων εἶναι ὀλεθριωτάτη κατὰ τὰς παρῶσας τῆς πατρίδος κρισίμους περιστάσεις. Τὸ κακὸν οὗτο δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἦναι ἀδιάφορον εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, καὶ ὅλοι ἠύχοντο τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ τὴν εἰσαξίν τῆς ὁμοιοῦς καὶ συμφωνίας. Ἐγένοντο ἀάφιστα προβλήματα πρὸς τοὺς ἐν Ἑρμιόνη συνηθροισμένους περὶ ὁμοιοῦς καὶ συμφωνίας καὶ παρὰ τῶν ἐν Αἰγίνῃ καὶ παρ' ἄλλων ἀγαθὰ φρονούντων περὶ πατρίδος πολιτῶν· ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐπέμενον εἰς ὃν προέθεντο σκοπὸν, καὶ δὲν ἠθέλησαν μέχρι τοῦδε νὰ δώσωσιν ἀκρόασιν εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον. Ἡ διαίρεσις τῶν πληρεξουσίων δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἦναι ἀδιάφορος καὶ εἰς τὸ στρατιωτικόν, καὶ μάλιστα εἰς τὸ στερεοελλαδιτικόν, τὸ ὁποῖον ἐφέτος ἔσωσε τὴν πατρίδα. Τὸ στράτευμα τῆς Ἑλλάδος συνίσταται ἐκ πολιτῶν, καὶ ὡς πολῖται οἱ στρατιῶται δὲν ἡμποροῦν νὰ βλέπωσιν ἀδιαφόρως ἄλλους ὑποσκάπτοντας ἢ κρημνίζοντας ὅτι αὐτοὶ μετὰ τόσων πόνων, μετὰ τόσων μύθων, ταλαιπωριῶν καὶ στερήσεων κτιζέσιν. Τὸ φρόνημα τοῦτο εἰδείχθη τραῦς παρὰ τῶν στρατευμάτων τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος διὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Καραϊσκάκη. Οὗτος ἔγραψεν ἅπασι καὶ δις πρὸς τοὺς ἐν Ἑρμιόνη συνηθροισμένους καὶ κοινῶς πρὸς ἄλλους, καὶ μερικῶς πρὸς τοὺς ὀλίγους ἐκεῖ στερεοελλαδίτας, καὶ πρὸς ἄτομα, περὶ συμβιβασμοῦ τῶν δύο μερῶν, (ὁ ὁποῖος ἄλλως τώρα δὲν ἡμπορεῖ νὰ κατασταθῇ εἰμὴ διὰ τῆς συμφωνίας τῶν δύο μερῶν περὶ τριτοῦ τόπου), διὰ νὰ μὴ παραμελῶνται καὶ βλάπτωται τὰ γενικὰ τοῦ ἔθνους συμφέροντα, καὶ νὰ μὴ γινώμεθα καταφρονητοὶ καὶ πρὸς τὰ χριστιανικὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα μᾶς βοηθεῦσιν ἀδιακόπως, καὶ εὐχονται νὰ μᾶς ἴδωσι μίαν φορὰν ὁμοιοῦντας καὶ συμφωνούντας, καὶ πρὸς ἓνα κοινῶς σκοπὸν ἀποβλέποντας, τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος. Ἀλλ' οὐδ' ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Καραϊσκάκης εἰσηκούσθη, καὶ οἱ ἐν Ἑρμιόνη ἐπέμενον εἰς τὸν πρῶτον αὐτῶν σκοπὸν. Τοῦτο ἠνάγκασε τὸν Καραϊσκάκην νὰ γράψῃ πάλιν πρὸς τοὺς ἐν Αἰγίνῃ, πρὸς οὓς καὶ ἄλλοτε ἔγραψεν ἐπαινῶν τὸν κοινωφελῆ αὐτῶν σκοπὸν, καὶ νὰ ἐκφράσῃ εἰλικρινῶς τὰ φρονήματα του, τὰ ὁποῖα εἶναι φρονήματα καὶ ὅλων τῶν ὁπλαρχηγῶν καὶ τῶν στρατευμάτων, δηλ. τῶν ἐνόπλων πολιτῶν. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ εἶναι ἀξία νὰ ἐκδοθῇ καὶ διὰ τοῦ τύπου, καὶ νὰ γενῇ γνωστὴ πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολὴ:

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους πληρεξουσίου τοὺς ἐν Αἰγίνῃ!
 Μ' ὅλον ὅπου πολλάκις σὰς ἐξέθεσα τὰς ἰδέας μου, πάλιν ἐπαναλαμβάνω λέγων σας, ὅτι δὲν πρέπει ποτὲ

νὰ στοχασθῇτε μεταβολὴν τῶν φρονημάτων μου, βέβαιον ὅτι πάντοτε θέλω ἐπιμένει εἰς τὴν ἐπιστήριξιν τῆς νομιμότητος, καὶ τῶν ἐνεργούντων τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους.

Ἀδελφοὶ! ὑπομείνατε πέντε ἢ δέκα ἡμέρας τὸ πολὺ, ἕως ὅτου νὰ λάβῃ ἔκβασιν τὸ μελετώμενον τώρα κατὰ τῶν ἐχθρῶν κίνημά μας, καὶ τότε συμπράττομεν εἰς τὴν ἐπιθυμητὴν τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος ἀποκατάστασιν. Νὰ ἦσθε πρὸς τούτοις βέβαιοι, ὅτι τὸ στρατόπεδόν μας ποτὲ δὲν θέλει δεχθῇ συνέλευσιν συγκριτουμένην μακρὰν τῶν στρατοπέδων μας. Διὰ τοῦτο, εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν οἱ ἐν Ἑρμιόνη εἰς τρίτον τόπον, καὶ τοῦτον ἐδῶθεν τῆς Πιάδος, εἶμαι γνώμης νὰ συμφωνήσῃτε καὶ ἡ εὐγενία σας, διὰ νὰ παύσουν αἱ ταραχαί. Ἐὰν ὅμως ἐπιμένουν εἰς τὸν ἐπιβλαβὲς σκοπὸν των, καὶ δὲν θελήσουν νὰ παραιτηθῶν ἀπὸ τὴν Ἑρμιόνην, σὰς παρακινῶ νὰ ἐπιμένετε εἰς τὰ μέχρι τοῦδε πατριωτικά σας φρονήματα, καὶ νὰ ἐξακολουθήσετε, καθὼς καὶ ἕως σήμερον, ἐπιμένοντες εἰς τὰ πατριωτικά σας φρονήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἡμπερῶ παρὰ νὰ ἐπαινῶ, καὶ νὰ σέβωμαι. Οὕτω φερόμενοι θέλετε μὲ ἔχει σύμφωνον, καὶ πρόθυμον τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους συμπράκτην σας.

Ἐκ Σαλαμίνας, τῇ 27 Φεβρουαρίου 1827.

Ὁ πατριώτης Καραϊσκάκης.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἔφθатаν εἰς Αἰγίναν ἐκ Πελοποννήσου οἱ ἐξῆς πληρεξούσιοι:

Οἱ Κύριοι Γεώργιος Μαυρομιχάλης, πληρεξούσιος τῆς Σπάρτης· Παναγιώτης Παπατζώνης, τῶν Ἰμωλακίων· Ἰωάννης Τομαρᾶς, Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης, καὶ Θεόδωρος Σκυρδάκης, τῆς Ἀρκαδίας· Μανόλης Μελετόπουλος, τοῦ Μιστρά· Ἀνδρέας Καλαμογδάρτης, καὶ Μπενιζέλος Ροῦφος, τῶν παλαιῶν Πατρῶν· Παρθένιος προηγούμενος, τῆς Μικρᾶς Μάνης· Νικόλαος Κρίτζος, τῆς Μεθώνης, καὶ Δῆμος Κανελόπουλος τοῦ Φαναρίου.

Οἱ δὲ κατὰ τὴν 25 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐκ Σύδας ἐλθόντες πληρεξούσιοι εἶναι οἱ ἐξῆς: Οἱ Κύριοι Ἀντώνιος Ἀλδέρτης καὶ Ἰάκωβος Παξιμάδης, πληρεξούσιοι τῆς Τήνου· Νικόλαος Χρυσόγελος, πληρεξούσιος τῆς Σίφνου· Νικόλαος Ἰγγλέσης, τῆς Σαντορίνης· Γαβριὴλ Δελαγραμμάτικας, τῆς Ἀνδρου· Πέτρος Σκυλίτσης Ὀμηρίδης, καὶ Ἀργυρὸς Ταρποχτῆς, τῆς Ἐρμουπόλεως· καὶ οὗτοι μὲν Αἰγαίοπελαγίται· ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ἤλθον προσέτι οἱ Κύριοι Δρόσος Μανσόλας, Γ. Γεννάδιος, Ἀναστάσιος Πολυζωίδης, καὶ χατζῆ Ἀδὰμ Κωνσταντίνου, πληρεξούσιοι ἄλλων τόπων.

Εἶναι σημειώσεως ἄξιον ὅτι, ἐν ᾧ ὁ πληρεξούσιος τῆς Ἀνδρου Κύριος Γ. Δελαγραμμάτικας ἔλιπεν ἕως τώρα, καὶ κατ' αὐτὰς ἦλθεν εἰς Αἰγίναν, καὶ ἐν αὐτῇ οὔτε εἰς Ἑρμιόνην ὑπῆγεν οὔτε ἐπίτροπόν του εἶχεν ἐκεῖ, (ἂν ἦταν δυνατόν καὶ συγχωρημένον νὰ ἔχῃ ἐπίτροπον), εὐρίσκεται ὅμως τ' ὄνομά του ὑπογεγραμμένον εἰς τὴν ὁποῖαν ἐξεδώκαμεν Ἀριθ. 27 τῆς Γεν. Ἐφημερίδος ἀπάντησιν τῶν ἐν Ἑρμιόνη. Εὐχαριστοῦμεθα νὰ κάμωμέν μόνον τὴν σημείωσιν, χωρὶς νὰ ἐπωμέν τι πλέον περὶ τῆς τοιαύτης καταχρήσεως.

Κατὰ τὴν 5 τοῦ Ἰανουαρίου Ἐ. Ν. ἐσπέρας ἐτε-
λεύτησεν ὁ δούξ τῆς Ὑόρκας, ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως
Μεγάλης Βρεταννίας, μετὰ μακρὰν καὶ ὀδυνηρὰν
ἀσθενεῖαν, καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ ἐπροξένησε μεγάλην λύ-
πην εἰς τὴν Ἀ. Μ. τὸν βασιλέα, καὶ εἰς ὅλον τὸν
βασιλικὸν οἶκον.

Ὁ ἀποθανὼν δούξ τῆς Ὑόρκας εἶχεν ἡλικίαν 64 ἐ-
τῶν. Ἐγεννήθη τὴν 16 τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1763 ἔτους.
Οἱ τίτλοι του ἦσαν πρίγκηψ Φρειδερίκος, δούξ τῆς
Ὑόρκας καὶ τῆς Ἀλβάνης, κόμης τῆς Οὐλστερίας ἐν
Ἑλλανδίᾳ, ἐπίσκοπος τῆς Ὁσναβρύκης, ἀρχιστράτη-
γος τῶν κατὰ ξηρὰν δυνάμεων κ. τ. λ. κ. τ. λ.

Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ δουκὸς τῆς Ὑόρκας, ἡ δια-
δοχὴ τοῦ θρόνου πῶποτε εἰς τὴν Ἀ. Β. Ὑ. τὸν δού-
κα τῆς Κλαρένσας, καὶ, ἂν οὗτος ἀποθάνῃ ἄτεκνος,
εἰς τὴν ἀνεψίαν τῆς Ἀ. Μ. Ἀλεξανδρίναν Οὐϊκτο-
ρίαν, θυγατέρα τοῦ προαποθανόντος δουκὸς τῆς Κέντης
(Kent). Ἄν καὶ αὕτη ἡ πριγκιπέσσα ἀποθάνῃ ἄ-
τεκνος, τὸ στέμμα τυχαίνει εἰς τὴν Ἀ. Β. Ὑ. τὸν
δούκα τῆς Κουμβερλανδίας, καὶ μετ' αὐτὸν εἰς τὸν
πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν τὸν πρίγκηπα Γεώργιον Φρει-
δερίκον. Ὁ πρίγκηψ οὗτος ἔχει τὴν αὐτὴν ἡλικίαν
(ὀκτὼ ἐτῶν), τὴν ὁποίαν ἔχει καὶ ἡ πριγκιπέσσα
Ἀλεξανδρίνα. Μετὰ τούτους ἔρχεται ὁ δούξ τῆς Σουσ-
σεκίας, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ δούξ τῆς Καμβριγίας καὶ
τὰ τέκνα αὐτοῦ, ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ προηγούμενος
ὀνομασθέντες θέλουσιν ἀποθάνει χωρὶς διαδόχων.

Ἀπ' ἀντήσας τοῦ Κ. Καννίγγη
εἰς τὰς παρὰ τῶν Κυρίων Οὐίλσονος καὶ Οὐμη
προβληθείσας τρεπολογίας. Ἰδ. Ἀριθ. 32.

«Στοχάζομαι ὅτι ἔδωκαν πάντοτε εἰς τὰς μεταξὺ
Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας ὑπαρχούσας σχέσεις ὑπερβο-
λικὸν βᾶρος. Παρακαλῶ τὴν βουλὴν, νὰ ἐπανέλθῃ εἰς
τὸ παρεληλυθὸς, καὶ ν' ἀνενεχθῇ εἰς τὰς διαφορὰς
ἐποχὰς, καθ' ἃς ἐκινήθη τὸ ζήτημα. Ἡ βουλὴ θέλει ἰδεῖ,
ἂν συμβουλευθῇ τὰς γνώμας τῶν ψηφοφορησάντων τότε,
ὅτι ἐδηλοποίησαν ὅτι δὲν ἦταν δυνατόν νὰ γενῇ κάμ-
μία εἰρήνη μεταξὺ τῶν δύο τάπων, ἐν ὅσῳ ἐκάθητο
εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἰσπανίας Βουρβωνίδης. Ἄς ἐνθυ-
μηθῇ τις αὐτοὺς τοὺς ὑπεραυξανόμενους φόβους, καὶ ἃς
ἀναμνησθῇ πόσον ἀλήθευσαν. Ἄς ἐνθυμηθῇ τις τὴν
ἀρχαίαν τὴν Ἰσπανίας δύναμιν, δύναμιν τόσο μεγάλην,
ὥστε ἐπαπειλεῖ νὰ καταπῇ τὸν κόσμον πλὴν
θέλει εὐρεῖ ὅτι καὶ τότε ἀκόμη ἡ Ἀγγλία ἦτον κα-
ταστημένη εἰς μίαν γωνίαν τῆς Ἰσπανίας.

«Δὲν στοχάζομαι ὅτι ὁ ἐκ τῆς κατασχέσεως τῆς
Ἰσπανίας παρὰ τῆς Γαλλίας προερχόμενος κίνδυνος
εἶναι τόσο μέγας, ὅσον ἡμπορεῖ τις νὰ τὸν νομίσῃ.
Ὅταν τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα εἰσέβαλον εἰς τὴν Ἰ-

σπανίαν, ἡμπορούσαμεν ν' ἀντισταθῶμεν εἰς τὸ μέτρον
τοῦτο διὰ τοῦ πολέμου· ἀλλ' ὁ πόλεμος οὗτος δὲν ἤθε-
λεν ἔχει σκοπὸν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἰσορροπίας
τῆς δυνάμεως. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ καταφύγωμεν εἰς
ἄλλα μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

«Ἡ ἰσορροπία τῆς δυνάμεως εἰς τὴν Εὐρώπῃ πα-
ρήλλαξε κατὰ τὰς ὁποίας ὁ πολιτισμὸς ἔκαμε προό-
δους, καὶ καθ' ὅσον ἀνυψώθησαν εἰς τὴν Εὐρώπῃ νέα
ἔθνη. Πρὸ ἐνὸς σχεδὸν αἰῶνος ἐσύστηνον τὴν ἰσορρο-
πίαν τῆς δυνάμεως, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰσπανία, ἡ Ὀλ-
λανδία, καὶ ἴσως ἡ Αὐστρία.

«Τριάκοντα ἔτη ὑστερώτερον ἔλαβε καὶ ἡ Ῥωσσία
τόπον εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον, καὶ κατόπιν ἦλθεν
ἡ Πروسيا· καὶ οὕτως ἠύξησαν τὰ μέσα τῆς συντη-
ρήσεως τῆς ἰσορροπίας τῆς δυνάμεως.

«Ἡξεύρω ὅτι ἡ εἰσβολὴ τῶν Γαλλικῶν στρατευ-
μάτων εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἐπείραξε τὰ φρονήματα τῶν
Ἀγγλῶν, καὶ τοῦτο δὲν ἀρνεῖμαι. Ἐν τῶν εἰς Σερα-
πειάν μέσων ἦτον πόλεμος κατὰ τῆς Γαλλίας· ἀλλ'
ὑπῆρχε καὶ ἐν ἄλλῳ ἀκόμη μέσον, καὶ τοῦτο ἦτον
τὸ νὰ κατασταθῇ ἡ κατάσχεσις αὐτοῦ τοῦ τόπου ἀνω-
φελὲς μεταξὺ χειρῶν ἀντιζήλων, νὰ γενῇ καὶ περισ-
σότερον ἢ ἀνωφελὲς, νὰ κατασταθῇ τέλος ἐπιβλα-
βὴς εἰς τὸν κτήτορα. Ἐπρωτίμῃσα αὐτὸ τὸ τελευ-
ταῖον μέσον. . . . Μὴ νομίσητε ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν
ἀνῴρθωσέ διὰ τούτου ὅσα ἐδοκίμασε διὰ τὴν εἰσβολὴν
τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καὶ
τὸν ἀποκλεισμόν τῶν Γαδεΐρων.

«Ἐθεώρησα τὴν Ἰσπανίαν κατ' ἄλλον τρόπον. Εἶ-
δα τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν. Εἰς τὸν ὑστερον
τοῦτον τόπον ἐκάλεσα εἰς ὑπαρξιν ἕνα νέον κόσμον,
καὶ ἐκανόνισα οὕτως τὴν ἰσορροπίαν. Ἀφῆκα εἰς τὴν
Γαλλίαν ὅλα τὰ ἀποτελέσματα τῆς εἰσβολῆς τῆς-

«Ὁφελήθην ἐκ τῆς εἰσβολῆς εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἐν ᾧ
ἀφίνω εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ φορτίον τῆς, φορτίον ἀνω-
φελές, τοῦ ὁποίου ἤθελε ν' ἀπαλλαχθῇ, καὶ τὸ ὁ-
ποῖον δὲν ἡμπορεῖ νὰ φέρῃ χωρὶς παραπόνων. Τοιου-
τοτρόπως ἀποκρίνομαι εἰς τὰ λεγόμενα περὶ τῆς κα-
τασχέσεως τῆς Ἰσπανίας. Σὰς βεβαιόνασθαι ἡ Γαλ-
λία ἤθελε χαρῇ, ἐὰν ἡ Ἀγγλία τὴν ἐβοήθει εἰς τὸ
ν' ἀπαλλαχθῇ τοῦ φορτίου· ἀλλ' ἐπαναλαμβάνω ὅτι τὸ
μόνον μέσον τῆς παρακινήσεως τῆς Γαλλίας εἰς δια-
τήρησιν τῆς κατασχέσεως τῆς Ἰσπανίας εἶναι τὸ νὰ
κατασταθῇ ἡ κατάσχεσις αὕτη ἔργον φιλοτιμίας.

«Πρὸ τοῦ νὰ καθίσω, θέλω κάμει μίαν μόνον πα-
ρατήρησιν, καὶ αὕτη εἶναι ὅτι τὰ προβληθέντα μέτρα
δὲν ἔχουσι σκοπὸν τὸν πόλεμον (Μεγάλα ἐπευφημή-
ματα), καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω ὅτι σκοπὸς δὲν εἶναι
νὰ κινήσωμεν πόλεμον, ἀλλὰ μάλιστα ν' ἀσφαλίσω-
μεν τὴν διάρκειαν τῆς εἰρήνης. Ἄν ἡ Ἀγγλία δὲ
δράμῃ ταχέως εἰς βοήθειαν τῆς Πορτογαλλίας, ἡ Πορ-
τογαλλία θέλει καταπατηθῇ, καὶ τότε θέλει ἐλθεῖ ὁ
πόλεμος συνωδευμένος μετὰ τῆς ἀτιμίας.»